

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28206/2023
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбене заједнице у улици ... број ..., чији је пуномоћник Љиљана Никодиновић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат из ..., ради иселења и предаје у посед, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 444/22 од 02.06.2023. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 444/22 од 02.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 444/22 од 02.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 10308/21 од 14.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог туженог за прекид поступка истакнут на рочишту за главну расправу од 20.05.2016. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да се са лицима и стварима исели из заједничких просторија стамбене зграде у улици ... број ... у ... и то сушионице, перионице, заједничког WC-а и подрумске оставе која се налази поред заједничког WC-а, а које просторије се користе као једнособан стан који се састоји од кухиње, трпезарије, собе и купатила изграђеног у делу собе – сушионице и одвојеног WC-а и подрумске оставе поред WC-а, као и да означене просторије слободене од лица и ствари преда тужиоцу на слободно коришћење и располагање. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 464.550,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 444/22 од 02.06.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 10308/21 од 14.09.2021. године у ставовима првом и другом изреке.

Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 10308/21 од 14.09.2021. године, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 214.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23-други закон), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исељење туженог из заједничких просторија тужиоца, које је претворио у стан без сагласности тужиоца за пренамену заједничких просторија у стан, а које користи без правног основа, као и предаја у посед тих просторија тужиоцу. Одлука нижестепених судова о усвајању тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање. Оспоравање у ревизији утврђеног чињеничног стања и позивање на постојање битних повреда одредаба парничног поступка је без утицаја, будући да наведено није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да је ревизија недозвољена.

Према новелираном члану 403. став 3. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, са изменама и допунама), који се примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исељења и предаје у посед тужилац је поднео 28.03.2011. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 501.000,00 динара. Пресудом Апелационог

суда у Београду Гж 9176/18 од 03.02.2021. године, укинута је првостепена пресуда донета у овом поступку 21.06.2018. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. У поновљеном поступку донета је побијана пресуда.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**